

Szücs Borbála, 11 éves

A kertész legény

Hol volt hol nem volt, az Óperenciás tenger kilencvenkilencedik tüzes szigetén is túl, még azon is túl volt egy iciri-piciri kicsinyke kert. Annak a kellős közpibe meg egy elmondhatatlanul nagy kert, mely szebb volt bármely király kertjénél, és híre szájról szájra járt a világban. Abban a kertben pedig egy kicsinyke legényke éldegélt egymagában. Bár a legény élvezte a kertet, és ápolta pirkadattól napnyugtáig, ám szívének kertje magányos volt, s társra várt. A kertben járó állatok mesélték neki, hogy a hetvenhetedik szigeten él egy királylány, ki szebb a napnál. Addig meséltek neki, e gyönyörű lányról, hogy a fiú még így ismeretlenül is szerelmes lett belé. Egy nap elhatározta, hogy útra kél és megkeresi a királylányt.

A kert fáiból bárkát épített magának, tarisznyájába hamuba sült pogácsát tett, gomblyukába a legszebb virágából, mely egy vörös rózsza volt, egy szálát tett, elbúcsúzott a kertjétől és földjétől, majd elindult a hosszú útra.

A legényke általkélt a hatalmas tengereken, megküzdött a viharral és tajtékos hullámokkal, de szívében úgy érezte, hogy a leány csak reá vár. Ám amint megérkezett, szörnyű csalódás érte. Nemcsak ő akarta elnyerni a királylány szép szívét, de számtalan kérője akadt, akik halált megvető bátorsággal, bármilyen kihívással szembe mertek volna nézni. A sor oly hosszú volt, hogy a tenger partjától a királyi palota hetedik szobájáig ért.

A királylány apja kihirdette az országában, csak az a személy nyerheti el az ő lánya kezét és fele királyságát, aki kiáll három próbát. Aki elbukik, annak, ha nem is hal bele a próbába, akkor is karóba húzzák a fejét. A legényt nem rettentette el a kihívás és a tény, hogy már vagy száz legény halt bele a próbába. Amint sorra került, felment a királyhoz és szembe nézett a végzetével.

A királynak megtetszett a legény és nem akarta, hogy a feje karóba kerüljön, próbálta lebeszélni, de a fiatalt nem lehetett eltántorítani. A szomszéd szobában a királylány hallotta apja beszédét, és kilesett, hogy lássa mi történik. A két fiatal szempár találkozott és egyből érezték, egymásnak teremtették őket. De mit volt mit tenni, ki kellett állni a próbákat. A király így szólt:

- Fiam az első próba. A szomszéd szigeten van egy körtefa, melynek minden hetedik körtéje, arany, benne pedig gyémántos mag. Hozzál nekem egyet. De jól figyelj, a fát a 21 fejű sárkány őrzi és harapós kedvében van, mert a fájához senki nem nyúlhat.

A fiú elindult bárkájával a szomszéd szigetre. Amint kikötött, elé lépett a huszonegy fejű sárkány:

- Mit akarsz Te fiú – üvöltötte a sárkány

A legény elmesélte neki, mi járatban van. A sárkány tüzes haragra gerjedt, és már bekapta volna a fiút, de hirtelen megállt. Szaglászni kezdte az ifjú tarisznyáját és így szólt:

- Van e nálad hamuba sült pogácsa?

- Van ám, a kertemben sütöttem, és tettem bele a kertem különleges virágainak magvaiból.

A sárkány csak állt, és végül cserét ajánlott. A fiú a hamuba sült pogácsáért cserébe kaphatott egy szép arany körtét. Megegyeztek és a legény boldogan távozhatott az aranyos körtével, miközben a sárkány boldogan ette meg a különleges pogácsát.

A király elképedve állt és örült, hogy a fiú sikerrel járt és kiállta a próbát. Nemkülönben a királylány. Most a király így szólt:

- Fiam a második próba. Hozd el a lányomnak a világ legszebb piros rózsáját.

A király és a királylány meglepetésére a fiú csak lepihent és másnap felment a királyhoz, kihúzta a gomblyukából a csodálatos vörös rózsát, majd átnyújtotta a királykisasszonynak. A király és leánya, sőt mindenki az udvarban megcsodálta a rózsát, hisz az oly szép volt, hogy a napra lehetett nézni, de a rózsára nem. A királylány teljesen elpirult örömeiben, és érezte, hogy szíve egyre hevesebben ver az ifjú legényért. Most mondá a király:

- Fiam a harmadik próba. Ez már nem lesz ilyen könnyű. Azt beszélik a világon, hogy hetvenhét szigetre innen van egy nagy kert, melyben egy kicsiny legény lakozik. A legény oly csodálatosan neveli a növényeket, mintha csak tündérek járnának ott. Hozd el nekem a legényt. De jól figyelj, a legény legyen itt holnap délre, ebédre.

A legény ismét kisétált, és elment aludni. A király és leánya, nem tudták mire vélni ezt. Másnap délben a fiú felment a királyhoz, aki már az ebédlő asztalnál ült, jobbján a leányával, balján a kertész helyével, a lány jobbján az ifjú legény helyével. A fiú belépett egymaga, de volt nagy csodálkozás, midőn leült a kertész helyére. A király nem értette, mi történt.

- Mire véljem ezt? – kérdezte a király.

- Uram-királyom, én vagyok a kertész a hetvenhetedik szigetről, és azért indultam el, hogy lánya kezét elnyerjem.

A király igencsak megörült, hát még a lánya. Egyből nyakába ugrott, és megcsókolta. A király papot hivatott, és azonnal megeskette a két szerelmes ifjút. Estére nagy dínóm-dánom kerekedett.

A fiú 21 hamuba sült pogácsát küldetett a sárkánynak, és még ma is boldogan élnek, ha meg nem haltak.